

Sångpostillan - Söndagen efter Nyår

Bidrag från Bengt Pleijel
2009-01-17
Senast uppdaterad 2019-12-30

Söndagen efter Nyår

Guds hus

Tredje årgångens läsningar:

GT-text: Första Kungaboken 8:20, 27-30

Epistel: Filipperbrevet 2:1-4

Evangelium: Johannes 2:13-22

Psaltarspalm: 84:2-5

Dagens bön:

O Gud, som himlarnas himmel inte rymmer,
men som möter oss när vi samlas i ditt hus,
väck vår bön och lovsång, så att vi alltid ärar ditt namn.
Genom din Son Jesus Kristus, vår Herre.
Amen.

SÖNDAGEN EFTER NYÅR har som tema GUDS HUS. Den benämningen kan stå både för platsen där vi samlas, templet, kyrkan, men också för folket som samlas där, Guds folk, Guds familj.

Det är mycket som kan hända vid ett vanligt kyrkobesök. Ha förväntningar! Psalmen vi skall sjunga är 656. Vi sjunger omkvädet
Visa mig Herre din väg /:/ jag vill vandra i din sanning. Jag vill vandra i din sanning.

Texten är gjord av den helige Ande, se Psalt 25. Melodin är gjord av Britta Snickars, domkyrkokantor i Strängnäs. Vill du höra Bengt Pleijel predika och Anne Mette Pleijel Johnsson läsa text och sjunga? Klicka här!

Predikans text: Joh 2:13-22

Judarnas påskfest närmade sig, och Jesus gick upp till Jerusalem.

I templet stötte han på dem som sålde oxar och får och duvor och dem som satt där och växlade pengar. Han gjorde en piska av repstumpar och drev ut allesammans ur templet med deras får och oxar. Han slog ut växlarnas pengar och välte omkull deras bord, och till dem som sålde duvor sade han: ”Bort med allt det här! Gör inte min faders hus till en saluhall.”

Och hans lärjungar kom ihåg att det står skrivet: Lidelsen för ditt hus skall förtära mig. Judarna sade då till honom: ”Vad kan du visa oss för tecken, du som gör så här?” Jesus svarade: ”Riv ner detta tempel, så skall jag låta det uppstå igen på tre dagar.”

Judarna sade: ”I fyrtiosex år har man byggt på det här templet, och du skall låta det uppstå igen på tre dagar!”

Men det tempel han talade om var hans kropp.

När han sedan uppstod från de döda, kom hans lärjungar ihåg att han hade sagt detta, och de trodde på skriften och på ordet som Jesus hade sagt.

Vers 13

Judarnas påskfest närmade sig, och Jesus gick upp till Jerusalem.

Johannes har berättat om en bröllopsfest i Kana (Joh 2:-1-11). Efter den festen blir det påskfest i Jerusalem. Från Kana går Jesus ned till Kafarnaum, som ligger 200 m under havsytan och efter några vilodagar där går han upp till Jerusalem, som ligger 1 km högre än Kafarnaum. Judarnas påskfest närmade sig och Jesus gick upp till Jerusalem. Att lärjungarna är med framgår av vers 17.

Det var nu judarnas påskfest. Vi befinner oss någonstans i mitten av april. Massor av människor söker sig då till Jerusalem. Man ser pilgrimsskaror i tusental på vägarna dit. Man kan föreställa sig vilken trängsel där måste ha varit på gatorna i staden, vilken liv och vilken rörelse. Man köper och säljer, man pratar och man skrattar, man träffar gamla vänner. Alla drar sig upp mot tempelplatsen. Det är för att offra, som man går dit.

När Johannes berättar detta målar han en kontrast. Å ena sidan är det judarnas påskfest, då man offerar lamm till försoning för sina synder. Å andra sidan står Han där, han som i dopet invigts till att vara Guds lamm som tar bort världens synd (Joh 1:29) och som genom sin död och uppståndelse skall göra slut på alla våra offer. Hela denna skildring av vad som nu sker i templet vill peka på att här finns det som är större än templet (Matt 12:6). Visa mig Herre, din väg /:/
Jag vill vandra i din sanning

Vers 14

I templet stötte han på dem som sålde oxar och får och duvor och dem som satt där och växlade pengar.

Jesus kommer nu in på det väldiga tempelområdet. Man skiljer mellan tempelområdet och templet. Templet var själva tempelbyggnaden med det allra heligaste och det heliga, platsen för Guds boning, tecknet på hans närvaro. Runt omkring detta tempel finns tempelområdet med de många förgårdarna. På hedningarnas förgård utspelas den händelse, som denna text skildrar.

Det var två ting man behövde när man gick till templet.

Det ena var pengar. Det andra var ett djur.

Pengar behövde man för att betala tempelskatten, som användes för att hålla templet i gång. Den som inte betalade tempelskatten fick inte vara med och kunde därför inte komma Gud nära. Det var mycket pengar som kom in skattevägen (Jfr Matt 17:24).

Men nu var det inte samma myntsort som man använde i templet och som man använde utanför templet. När man var ute på stan och handlade måste man använda romerska mynt. När man i templet betalade skatt måste man betala med judiska mynt. Därför måste man växla pengar när man kom in på tempelområdet. Att vara penningväxlare var en mycket lönande affär.

Man behövde också ett djur när man kom till templet. Var man välbärgad, tog man en oxe eller ett får. Var man fattig tog man en duva. Men du måste ha med dig ett liv för att offra.

Man offrade djuret för sina synders skull. Det är slut med det sedan Jesus offrade sig för vår skull. Men hade vi levt för två tusen år sedan hade vi inte kunnat komma till Gud utan att offra ett djur. Tänka er hur det skulle va att komma till kyrkan med ett lamm under armen eller en duva eller ledande en oxe. Prästens uppgift skulle då ha varit att döda dem. Men det är bara Jesu blod som kan ta bort synder. Därför har Jesus gjort alla våra offer onödiga.

Innan man offrade djuren i Jerusalems tempel, hade prästen till uppgift att inspektera dem. Djuren som offerades måste vara felfria.

Naturligtvis var det lätt för den som inspekterade djuren att säga: ”Det här är inte något bra djur. Men jag har ett här, som du kan köpa i stället”.

Därför lönade det sig ofta att inte ta med sig ett djur hemifrån. De godkändes sällan av prästerna. Prästerna ville sälja sina egna oxar, får och duvor och dessa var ofta upp till 20 ggr dyrare än på andra håll. Därför kom det religiösa livet snett. Prästerna kom bli penningälskare. De stod där och hindrade människor att komma till Gud. De kunde inte komma till Gud utan pengar, pengar, pengar.

Penningväxlarna tog en del. Prästerna tog resten. Och till slut hade man inte mer än ett litet djur med sig när man kom till Gud för att offra till honom och tillbedja honom. Det var en fruktansvärd situation. Inte att undra över att Jesus blev upprörd.

Visa mig Herre, din väg /:/
Jag vill vandra i din sanning

Vers 15-17

Jesus gjorde en piska av repstumpar och drev ut allesammans ur templet med deras får och oxar. Han slog ut växlarnas pengar och vält omkull deras bord, och till dem som sålde duvor sade han: ”Bort med allt det här! Gör inte min faders hus till en saluhall.” Och hans lärjungar kom ihåg att det står skrivet: Lidelsen för ditt hus skall förtära mig.

Det är många som reagerar inför det som berättas här. Man möter inte den Jesus som man tänkt att han är. Vad viktigt det är att låter hela Bibeln tala till oss om Jesus. Vi måste lära känna honom sådan han är.

Om man älskar någon måste man känna honom. Och man måste älska den personen sådan han är och inte sådan som du önskar han var eller tänker att han är, utan just sådan som han är.

Det är hemskt när nygifva kommer hem efter smekmånaden och säger: Jag vet inte vad som hänt med min man. Han är en helt

annan nu. Men det som hänt var att hon inte lärt känna honom i förväg. Hon hade varit kär i en illusion. Hon var kär i honom så hon tänkt att han var eller önskade att han var – eller ännu värre – vad hon inbillade sig att hon skulle kunna förändra honom till.

Om du skall älska någon måste du lära känna honom sådan han är. Och detta gäller i allra högsta grad om Herren Jesus. Vi måste lära känna honom sådan han är, lära känna hela hans personlighet, hela hans karaktär. Det är Nya Testamentets Jesus vi ska älska och hålla oss till. Inte vår fantasi eller inbillnings Jesus.

I denna berättelse om Jesus är det tre ting som förargar och retar:

1. Jesus använder våld.

I slutet av Jesu liv, blir han gisslad. Gisslingen var en fruktansvärd och plågsam bestraffning. Då var gisslet i en annans hand. Men nu ser vi gisslet i Jesu hand. Jesus gjorde ett gissel, en piska av repstumpar. Och med denna piska drev han ut både människor och djur ur templet. Jesus måste ha besittit en mycket stor fysisk styrka, som lyckades genomföra detta. Men att se detta gissel i Jesu hand, som han använder inte bara mot människor utan också mot djur, det motsäger den bild som många gjort sig av Jesus.

Vi är vana att se älskliga bilder av Jesus, där han står omgiven av lejon och lamm, som ser kärleksfullt på Jesus och följer honom. Vi är vana att se Jesus mild och full av godhet och man känner att han älskar människor omkring sig.

Men nu ser vi Jesus med ett gissel, en piska i sin hand. Han använder gisslet mot djuren och han använder det mot människor.

Vi får älska Jesus sådan han är. Känner du honom så väl att du älskar honom och förstår honom även då han tar ett gissel i sin hand och använder fysisk styrka för att klara ut en situation.

Det andra som förargar och retar oss är att

2. Jesus blir arg.

Vrede är en dålig sak. Ibland händer det med oss att vi blir arga och vi förlorar kontrollen över oss själv och vreden sprutar ut som eldslågor omkring oss. Efteråt skäms vi och ångrar oss.

Men här ser vi Jesus fylld av vrede – arg. Förlorar han självkontrollen? Det kan hända att vi inte känner oss själva riktigt om vi inte kan föreställa oss Jesus, fylld av vrede. Bibelns sista bok berättar för oss att en gång skall hela världen få se Lammets vrede. Då skall man be bergen falla över oss för att dölja oss för Lammets vrede.

Känner du Jesus så väl, att du förstår att han kan bli vred?

Det tredje som förargar och retar oss är att

3. Jesus är intolerant.

Det anses allmänt att tolerans är en kristen dygd. En kristen måste vara tolerant. Vi ska inte lägga oss i människors privata liv. Vi ska leva och låta andra leva var och en efter sin uppfattning. Jag har min religion. Du har din. Jag har min uppfattning. Du har din. Vi måste vara toleranta.

Men det är alldeles tydligt att Jesus här visar en oerhörd intolerans. Det finns saker som han absolut inte kan tolerera. Det finns sådant om vilket han säger: Bort med allt det här!

Jesus är här intolerant, mycket intolerant. Och detta retar folk. De kan inte här se den Jesus som de uppfostrats att tro på. De ser inte den mjuke, den milde, den snälle Jesus.

Vad var det som gjorde Jesus så oerhört upprörd? Vad var det hos dem och vad är det hos oss som får Jesu ögon att blixtra?

Vi kan få två svar ur texten:

1. Man utnyttjar människors gudslängtan att skaffa fördelar åt sig själv.

Människor kommer för att offra och tillbe Gud. Man längtar efter att få sina synder förlåtna och komma Herren nära. Men de möter människor som utnyttjar den inre nöd de går och bär på för att skaffa fördelar åt sig själv. Gör inte min faders hus till en saluhall, en marknadsplats (Bibel 1917). Till ett rövarnäste (Markus 11:17).

Man rövar, roffar åt sig fördelar, förtjänster, Man exploaterar sin nästa. Man lever endast för det som man kan få ut av andra människor. Jag utnyttjar min nästa för mina syften.

Här har vi det Paulus skriver om till Timotheos i 1 Tim 6:5-10 där han talar om människor som har mist förståndet och tappat bort sanningen och som anser att religionen skall löna sig. Och visst ger religionen god lön om man nöjer sig med det nödvändiga, för tomhänta kom vi till världen och tomhänta skall vi gå ur den. Har vi mat och kläder, skall vi vara nöjda. De som v bli rika låter sig snärjas av frestelsen och faller offer för alla de dåraktiga och skadliga begär som störtar människorna i fördärv och undergång. Kärleken till pengar är roten till allt ont; genom den har många förts bort från tron och vållat sig själva mycket lidande. Tim 6:5-10.

Varför blir Jesus så upprörd?

Det första svaret: Jesus blir upprörd när man utnyttjar, exploaterar människors längtan efter Gud så att man skaffar sig själv fördelar. Det finns ett svar till:

2. Man förvränger Guds mening med templet.

Guds tempel skall i första hand vara min Faders hus. Det skall vara platsen där den himmelske Fadern möter sina barn. Platsen där han förlåter deras synder, lyfter av deras bördor, lyssnar till deras böner …

Men ni gör det till en saluhall, ett rövarnäste, en marknadsplats. Ni fyller det med smuts och oljud, med jäkt och stress.

Dessa försäljare och bankmän och präster i Jerusalem gjorde visserligen massa bra saker för att hjälpa människor till tillbedjan. De växlade pengar, de skaffade rätta djur. De styrde och ställde. De var duktiga och effektiva.

Men här blev inte något utrymme för tillbedjan, bön, lovsång, glädje.

Och så kan man än idag göra så att atmosfären i en kyrka är människors duktighet. Människor står i vägen så att man inte ser den himmelske Fadern och får hjälp att ta emot vad han har att ge.

Visa mig Herre, din väg /:/
Jag vill vandra i din sanning.

Nå, med vilken auktoritet gör Jesus denna tempelutdrivning? Tänk er om någon går in på en affärgata i din hemstad och börjar driva ut människorna från affärerna, välter omkull kassapparaterna och tvingar ut affärsmännen. Säkerligen skulle då någon fråga Vem är du egentligen? Vem inbillar du dig att du är eftersom du gör så?

Ja, det var detta man frågade Jesus.

Jesus gav dem tre svar och dessa tre svar lär oss tre ting om Jesus. Vi kan läsa ut dessa tre svar ur verserna 16-22 .

Vers 16-22

Till dem som sålde duvor sade han: ”Bort med allt det här! Gör inte min faders hus till en saluhall.” Och hans lärjungar kom ihåg att det står skrivet: Lidelsen för ditt hus skall förtära mig. Judarna sade då till honom: ”Vad kan du visa oss för tecken, du som gör så här?” Jesus svarade: ”Riv ner detta tempel, så skall jag låta det uppstå igen på tre dagar.” Judarna sade: ”I fyrtiosex år har man byggt på det här templet, och du skall låta det uppstå igen på tre dagar!”

Men det tempel han talade om var hans kropp.

När han sedan uppstod från de döda, kom hans lärjungar ihåg att han hade sagt detta, och de trodde på skriften och på ordet som Jesus hade sagt.

Vem är du Jesus, som gör detta? Det var frågan till Jesus. Och Jesus ger tre svar:

1. Jag är Faderns Son

Detta är min Faders hus. Det är min Faders egendom. Hur vågar ni behandla min Faders hus på detta sätt?

Jesus är Faderns son. Han talar i egenskap av vara son till den som äger templet. Och sonen har att tala om för tjänarna vad de skall göra. Och därför driver Jesus ut dem som förstör meningen med hans Faders hus.

Här är platsen där man kom Fadern nära. Här är platsen för gudstjänst, bön, lovsång och tillbedjan. Här skall man vara inriktad på Fadern och inte mot mammon. Här skall vara stillhet och inte jäkt. Här skall vara bön och inte prat.

Jesus är Faderns son. Han har sonens omsorg om Faderns egendom. Han älskar denna plats. Redan som tolvåring gjorde han det. Visste ni inte att jag måste vara hos min Fader? (Lukas 2:49).

2. Jag är Messias

Hela Gamla Testamentet pekar fram mot de dagar då Messias skall komma. Gud skall sända en frälsare. I flera hundra år har man väntat på honom. En av de saker han skall göra är att rena templet. Profeten Malaki talar om det kapitel 3:1-4

Se, jag skall sända ut min ängel, och han skall bereda väg för mig. Och med hast skall han komma till sitt tempel, den Herre som ni längtar efter, ja, förbundets ängel som ni begär, se, han kommer, säger Herren Sebaot. Men vem kan uthärda hans tillkommelses dag, och vem kan bestå, när han uppenbarar sig? Ty han skall vara som en guldsmeds eld och som valkares såpa. Och han skall sätta sig ned och smälta silvret och rena det. Han skall rena Levis söner och luttra dem som guld och silver, och sedan skall de bära fram offergåvor åt Herren i rättfärdighet. Och Judas offergåvor och Jerusalems skall då behaga Herren väl, liksom i forna dagar och i förgångna år.

Ni väntar alla på att Messias skall komma. Ni längtar efter honom. Men kommer ni tycka om vad han gör? Han kommer som en flammande eld. Han skall ändra på prästerna och ändra på folket. Vem kan uthärda hans tillkommelses dag? Vem kan bestå inför honom? Vem kan uthärda hans rening och hans luttring? Han skall göra så att Faderns hus åter blir ett Faderns hus, en plats där Faderns barn kommer samman till gudstjänst och tillbedjan och bär fram offergåvor åt Herren i rättfärdighet.

Denna text från Malaki 4 citeras inte här. Men i stället citeras Psalm 69, som också är en förutsägelse om Messias. I Golgatadramat anspelas på vers 22. De förgiftade min mat, i min törst fick jag ättiga att dricka. (Se Joh 19:28-30.)

I vår text idag från Johannes 2 citeras Psalm 69 vers 10 Lidelsen (Bibel 1917: Nitälskan) för ditt hus skall förtära mig.

När Jesus gjorde en piska av repstumpar och drev ut folk och djur ur templet, då kom lärjungarna ihåg vad Skriften sagt att Messias skulle göra. Och hurudan han skulle vara. Han ska ha en lidelse för Guds hus. Nitälskan skall förtära honom. Han älskar med nit. En glödande iver! Ingen halvhjärtenhet hos honom. Han är inte ljum som folket i Laodikeia (Se Joh Upp 3:15-16).

Det finns nu ett tredje skäl till att Jesus har auktoritet att rena templet:

3. Jag är Templet.

Judarna kommer nu fram till Jesus och säger: Vad kan du visa oss för tecken, du som gör så här? Gör ett under, ett mirakel, som bevisar att du är den, du säger dig vara.

Som man vanligt ger Jesus ett märkligt svar, ett svar som de genast missförstod och som lärjungarna förstod långt senare.

Jesus svarade: Riv ner detta tempel, så skall jag låta det uppstå igen på tre dagar.

Vad är det du säger, Jesus? Du pratar verkligen i nattmössan. Detta tempel har tagit 46 år att bygga och 18.000 man har arbetat på det.

Judarna sade: "I fyrtiosex år har man byggt på det här templet, och du skall låta det uppstå igen på tre dagar!"

Och nu står Jesus mitt inne i detta fantastiska tempel och säger: Riv ner detta tempel, så skall jag låta det uppstå igen på tre dagar.

Detta var det enda tecknet Jesus gav judarna när de begärde ett tecken. De frågade alltid efter tecken. Vi läser Matteus 12:39-40.

Detta onda och trolösa släkte kräver ett tecken, men det skall inte få något annat tecken än Jona-tecknet. Ty liksom profeten Jona var i den stora fiskens buk i tre dagar och tre nätter, skall Människosonen vara i jordens inre i tre dagar och tre nätter.

Jesu död och uppståndelse är tecknet. Det är beviset på att han har Guds auktoritet att rensa templet. Om Jesus inte uppstod från de döda, så är han inte den han har sagt sig vara. Men om han uppstod från de döda så har han rätt att träda rakt in i ditt liv rensa det.

När Jesus talar om att bryta ned templet, så säger han inte att han skall bryta ned templet. I rättegången mot Jesus söker man efter falska vittnen för att kunna döda honom. Bland dem träder två män fram som säger: Till sist trädde det fram två som påstod han hade sagt: ”Jag kan riva ner Guds tempel och bygga upp det igen inom tre dagar.” (Matt 26:61)

Jesus skulle aldrig bryta ned Jerusalems tempel. Men andra skulle göra det. Han skulle aldrig bryta ned sin egen kropp. Men andra skulle göra det. Ty vad Jesus här talar om är hans egen kropp. Men det tempel han talade om var hans kropp.

Templet i Jerusalem var till för att Gud skulle ha någonstans att bo. Om du ville möta Gud någonstans på jorden måste du gå till detta tempel. Herren är i sitt heliga tempel. Där visade Gud sin härlighet.

Men när Jesus kom fick Gud en ny boning. Ordet som var hos Gud och var Gud, tog sin boning ibland oss och vi såg hans härlighet, vi såg liksom en enfödd sons härlighet från sin Fader (Joh 1:14).

Från och med nu bor Gud i Jesus.

Vill du se Guds härlighet, så kom till Jesus.

Vill du be till Gud, så kom till Jesus.

Sedan Jesus kommit ber vi inte vända mot Jerusalem. Vi är vända mot Jesus.

Jesus är templet. Det templet förstördes men uppstod på tredje dagen.

Och när Jesus for upp till himlen tog han sin kropp, sitt tempel med sig.

Var är nu Guds tempel? Det är inte i Jerusalem. Då Jesus dog på korset rämnade förlåten uppifrån och ända ned. Det som skiljer människor från Gud är nu borta. Förlåten revs inte sönder nedifrån och upp. Gud tog sin osynliga hand och rev sönder förlåten uppifrån och ända ned. Från toppen ända ned till botten. Gud själv försonar oss med sig själv. För Jesu skull kan vi nu komma till vår käre himmelske Fader.

Och Guds tempel är nu överallt där Jesus bor. Han är i Ordets ljus och i sakramentens tröst. Där ordet om Jesus förkunnas, där Jesus själv på vandring till oss för att rensa allt som står i vägen för honom.

Där Jesus är, där är Guds tempel.

Var är Jesus? Vi svarar: i Ordet, i dopet, i nattvarden.

När vi går in i detta tempel, när vi går in i detta kraftfält, så flyttar detta kraftfält in i oss.

Templet kommer in i oss. Paulus säger: Nu lever inte mer jag utan Kristus lever i mig.

Kristus i mig.

Templet i mig.

Läs 1 Kor 6: 19-20

Vet ni inte att er kropp är ett tempel för den heliga anden, som ni har inom er och som ni har fått från Gud? Ni tillhör inte er själva. Gud har köpt er och priset är betalt. Ära då Gud med er kropp.

Den stora frågan till oss är nu: Hur står det till i ditt och i mitt tempel? Är det en röverkula, där jag lever på att roffa åt mig fördelar mig själv? Är det en saluhall, som fylls av ytlighet och fyllt av oljud och smuts och marknadsskröp? Är jag en sådan som ställer mig själv i centrum och utnyttjar andra människor för att själv komma fram?

Förvränger jag min Faders hus? Eller får jag vara ett tempel åt den helige Ande, en plats för bön och lovsång, en plats som står öppen för Herren, en plats som är fylld av Jesu kärlek.

Jesus kom en gång till Jerusalems tempel och renade det.

Nu kommer han på nytt till oss och vill rena oss.

Kanske han måste låta vreden drabba oss. Kanske han måste ta i med hårda tag. Kanske saker och ting måste hända omkring och med oss för att vi riktigt skall kunna stanna upp och tänka igenom våra liv?

Men om templet då rivs ned, om domen måste gå fram över våra liv, så finns det också för detta en tredje dag. Jesus säger: Riv detta tempel, så skall jag låta det uppstå igen på tre dagar.

Vår enda räddning är att Jesus får ta hand om oss och komma in i oss.

Ack, Herre Jesus, hör min röst: gör dig ett tempel i mitt bröst.
Uti mitt hjärta bliv och bo, så har jag tröst och evig ro (Psalm 125 vers 13).

En del tycker att det är underligt att berättelsen om tempelreningen kommer i början av Johannesevangeliet men Matteus, Markus, Lukas har det i slutet.

Är det en händelse eller är det två olika händelser?

Är det så att Johannes inte är så noga med kronologin och därför tar in denna händelse i början av Jesu liv?

Svaret är kanske mycket enkelt.

Det skedde både i början av Jesu liv, som Johannes berättar om och i slutet av Jesu liv som Matteus, Markus och Lukas berättar.

Jesus kom till Jerusalem den första påsken och såg vad som skedde i templet. Detta är inte vad min Fader vill, sa han. Och han renade templet.

Tre år senare kommer Jesus igen till templet i Jerusalem och ser vad som skedde där och renar det på nytt.

Och av detta lär vi oss att ditt tempel och mitt tempel behöver upprepade gånger bli renat. Vi lever under press. Vi rusar omkring. Mängder av intryck kommer in i vår hjärna genom tidningar och TV. Saker och ting händer med oss. Och vi lagrar dessa saker och ting i oss – högmod, bitterhet, självömkan, förakt … Det är mycket lätt att Faderns hus blir en marknadsplats, en plats för mycket skräp och dåliga varor och ytlighet och slarv och larv.

Därför måste Jesus gång på gång komma tillbaka och säga: Detta är min Faders hus. Detta skulle vara ett tempel åt den helige Ande. Detta skulle vara en boning för mig. Men det är en marknadsplats, en rövarkula. Jag måste rena det och rensa det så att det blir ett bönehus, en plats för tillbedja och lovsång och kärlek och glädje.